

בלבבי עצות פשוטות למעשה

המחבר של ספרי "בלבבי משכן אבנה" כתב בהרחבה על נושאים רבים ומגוונים בכל תחומי עבודת השם. דרכו היא להעמיק אל ליבת החכמה - המקור העמוק של כל נושא - ומשם לפרש את הפרטים המקיפים אותה.

קונטרס זה יתמקד בחלק קטן וספציפי: הבינה והפרטים, ובאופן הדרגתי יסייע ללומד לבנות את התמונה הרחבה יותר - את החכמה, שהיא הלב והעיקר של העניין.

"קרבת אלוהים לי טוב", זה אינו ענין של ידע או אימרה, אלא זו מציאות החיים

בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

א "כאשר זכה האדם, והוא חש את בוראו נצב לידו, עמו ואצלו ממש. אזי עבודתו לכלול את עצמו, אני דיליה בו ית"ש, בא"ס.

מקור כאשר זכה האדם, והוא חש את בוראו נצב לידו, עמו ואצלו ממש. אזי עבודתו לכלול את עצמו, "אני דיליה" (ובעומק יותר, את כל הנבראים כולם) **בו ית"ש, בא"ס**. והנה עבודה זו באופן כלי יש בה ג' בחינות... (אות קעז)

ב "אופן ההדבקות בבחינה זו, אינו על ידי הבנה ובידור שכלי, אלא אך ורק על ידי אמונה גמורה בדבר, מתוך האמונה בו ית"ש ובדברי חז"ל."

מקור "הבחינה הראשונה, היא התפיסה בעומק הנפש, שבאמת הנברא, "האני", חלק ממנו ית"ש כביכול. ... סוף כל סוף ענין זה כולו סוד, והוא למעלה מן השגת הנברא להבינו ... ולכך אופן ההדבקות בבחינה זו, אינו על ידי הבנה ובידור שכלי, אלא אך ורק על ידי אמונה גמורה בדבר, מתוך האמונה בו ית"ש ובדברי חז"ל." (אות קעח)

ג "הבחינה השניה אין עסק עם האני כלל אלא רק עם הקב"ה"

מקור "הבחינה השניה, והיא עליונה מן הראשונה, וענינה סילוק מחשבת האדם על ה"אני" דיליה" ... אין עסק עם האני כלל (אלא רק לפי ההכרח ע"פ דברי התורה"ק), **אלא רק עם הקב"ה**" (אות קעט)

ד "וכל פעם שעולה במחשבת האדם מחשבה על עצמו הוא חוזר לדבק מחשבתו בו ית"ש"

מקור "וכל פעם שעולה במחשבת האדם מחשבה על עצמו, הן מעלה והן חסרון, הן גדלות והן שפלות, מסיח דעתו מענין זה, וחוזר לדבק מחשבתו בו ית"ש. והרי שאינו עוסק עם האני אלא כפי ההכרח של קיום התורה"ק וחשבון נפש בכל יום זמן מה מוגדר, וזולת חלקים אלו אינו עוסק עם האני כלל אלא אך עם בוראו." (אות קעט)

ה "מדרגה זו היא למעלה מן הדבקות"

מקור "הסח הדעת מן האני, כולל הסח דעת מן הנבראים כולם, שהם אני אחד גדול, ואינו עסוק אלא עם בורא, ומחשבתו על הנבראים אינה אלא לפי ההכרח כגמילות חסד וכד' ... ומדרגה זו היא למעלה מן הדבקות. כי מצד הדבקות, האני דבק בו ית"ש. אולם מצד הבחינה שזכרנו עתה, אין עסק עם האני אלא עמו ית"ש, וזהו גופא ההתכללות." (אות קפ)

1 "כאשר אדם מדבק מחשבתו בבחינה הנזכרת בתמידות, אז כהלל הידוע שבכל מקום שאדם מחשב שם הוא נמצא"

מקור "והנה בחינה זו מתחלקת לב' חלקים. א. מה שהאדם מתבונן על גדלות הבורא, פעולותיו, וכו'. ב. מה שהאדם חושב על עצמותו ית"ש, ובזה אין התבוננות אלא מחשבה פשוטה בעצם מציאות הבורא. ובחינה זו עליונה מן הראשונה. וכאשר אדם מדבק מחשבתו בבחינה הנזכרת בתמידות, אז כהלל הידוע שבכל מקום שאדם מחשב שם הוא נמצא, ובעומק הוא נכלל בבחינה שמחשב בה, אזי כאשר מחשב רק בעצם הוית הבורא, כביכול נכלל בו ממש, וד"ל. והבן שזהו הפשטת כח המחשבה המורכב, והתכללות בו ית"ש." (אות קפא)

2 "הבחינה השלישית, היא הדבקות ב"אין עוד מלבדו כפשוטו ... וד"ל"

מקור "הבחינה השלישית, היא הדבקות ב"אין עוד מלבדו כפשוטו", כמ"ש בספה"ק, עיין בדבריהם, וד"ל. והנה כל דברינו בענין ההתכללות בו ית', נכתבו בקיצור רב מאוד. ושרידי הדור המבקשים שלמות גמורה, צריכים לכך ביאור יותר מפורט. ואנו לא באנו אלא לגלות ניצוץ מן האור הגדול, והוא מ"ש חז"ל "הציץ עליו בעל הבירה", וד"ל. (אות קפב)

בלבבי משכן אבנה חלק א'

"קרבת אלוקים לי טוב", זה אינו ענין של ידע או אימרה, אלא זו מציאות החיים. זה אינו ענין ששייך רק לחג הפסח או לחג השבועות או לחג סוכות, אלא זהו ענין ששייך לכל רגע ורגע מחיי האדם ממש...

"קרבת אלוקים לי טוב".

בודאי שבכדי להיות בצורה זו, צריך דרך ברורה בעבודת ה'. כיצד מגיעים לכך, להיות דבוקים בבורא ית"ש בכל רגע ורגע ממש? לפני שנבאר את הדרך לכך, ראשית צריך שיהיה ברור לאדם ביורור גמור שאין בו צל של ספק כלל, מהו תכלית חייו.

צריך שיהיה ברור לאדם שתכלית החיים היא להיות קרוב ודבוק לבורא ית"ש בכל רגע ורגע ממש, דבקות פנימית בכל נימי הנפש ממש. כלומר, לפני שנתחיל לחפש ולבאר את הדרך לכך, מוכרח שתחילה יהיה ברור לחלוטין איזה דרך אנחנו מחפשים, לאן אנו רוצים שדרך זו תוביל אותנו. ולכך ברור הדבר, שצריך בריירות גמורה בתכלית, שהיא "קרבת אלוקים לי טוב". זו הנקודה שכל יחיד ויחיד צריך לברר לו בבירור גמור, עד שירגיש בנפשו ממש שנקודה זו של תכלית החיים ברורה לו בצורה שאין בה ספק כלל. (מתוך הספר)